

наши човѣци, 2) че народътъ не е предизвѣстенъ и не е приготвенъ да посрѣши нашите юнаци. Така са и случи. — »Народътъ ще да са вѣзбунтува само тогава, ако турците направатъ нѣкое тиранство, т. е. ако захванатъ да падатъ селата и градовете и ако захванатъ, както си са научени, да плячкатъ свѣтътъ. Ако са слу-
чи още веднашъ такова произшествие, каквото са бѣше случило въ Тетевене 1867 година, то бунтътъ е готовъ, « рѣкохъ азъ. — »А послѣ можете ли одмржа?« попита той. — »Тогава и азъ, и други, и трети не можеме вече да чѣкаме. Азъ ща да ида баремъ съ 50 момче-
та.« — »Съ 50 момчета са не вѣрши работа,« каза той.
— »И въ 1867 година азъ нѣмахъ повече отъ 50 мом-
чета; но ако да би поискалъ, то би можалъ да сѫбера и 50,000,« отговорихъ азъ. Изъ сичко са видѣше, че ако да бѣше произлѣзо вѣзстаніе, то г. Блазнавацъ би ни далъ помощь явно или секретно.

IX

СТЕФАНЪ КАРАДЖА И Х. ДИМИТАРЪ.

Стефанъ Караджа е родомъ изъ Тулча. Неговото се-
мейство е изъ едирненската нахия, изъ казжленджанска-
та областъ, изъ село Хамбарли. Около това село са нами-
ратъ слѣдующите бѫлгарски села: Попово-село, Добро-
жа и Козлуджа. Въ малолѣтството си Караджата (така
ми е разсказвалъ той самъ съ устата си) е билъ неми-
ренъ, пъргавъ, мѣстителенъ и непокоренъ. Той твѣрде
чѣсто нападалъ на ония села, на които го било ядъ.